

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN GÜNLÜK HAYATINDAN DUA ÖRNEKLERİ

Bu okuduğumuz bölüm Peygamberimiz'i anlatan bölüm yani kişisel olarak Peygamber Efendimiz ne yapardı, âdeti neydi? Mübareğin onu anlatan bölüme geldik, bu son bölüm o.

كَانَ إِذَا دَعَا بَدَأَ بِنَفْسِهِ. طَبَّ عَنْ أَبِي أَيُّوبَ
1 الْأَنْصَارِيِّ

Ebû Eyyûb el-Ensârî rivayet etmiş bu hadîs-i şerîfi.

Kim Eyyûb el-Ensârî ?

Eyüp Sultan Camiinin arka tarafta türbesi olan İstanbul'u fethetmeye gelen ordunu içindeyken eceli gelip vefat eden sahabi.

Nasıl bir insan? Önemli bir kişi. Peygamber Efendimiz onun evine misafir oluyor.

Nasıl misafir oldu? Herkes “Aman yâ Resûlullah ne olur bizim evimize misafir olun, ne olur bize gelin, bizi şerefendirin yâ

¹ Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, IV, 182, r. 4081; Heysemî, *Mecme'u'z-zevâid*, X, 152, r. 17238; Münâvî, *Feyzu'l-Kadîr*, V, 132, r. 6684; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 72, r. 18013.

Resûlallah!” diyorlardı. Herkes yularından tutuyor deveyi çekiyor, deveyi kendi evinin kapısına götürecek. Resûlullah'ı misafir etmek istiyordu herkes.

Peygamber Efendimiz: “Elinizi yularından çekin, deveyi serbest bırakın çünkü o görevlidir. Ne yapacağını biliyor, bırakın yapması gereken şeyi yapsın.” dedi. Herkes elini çekti onun üzerinden. Çünkü deve Peygamber Efendimiz'in devesi, sıradan bir deve değildir. Peygamber Efendimiz'in devesi bile başka türlü.

Onun için deve yürüdü yürüdü herkes merak ediyor, açıldılar. Bir yerde durdu, oturdu. Başını bir o tarafa çeviri böğürdü, bağırdı bir bu tarafa çevirdi böğürdü bağırdı sonra kalktı. Peygamber Efendimiz üstünden inmedi, kalktı ondan sonra biraz daha yürüdü yürüdü deve, bir kişinin evinin önünde durdu. Kimin evinin önüne duracağını deve biliyor, görevli ya.

Deve kimin evinin önünde durdu? Ebû Eyyûb el-Ensârî hazretlerinin evinin önünde durdu. Peygamber Efendimiz'in babası Şam'a ziyarete gidip gelirken Medine'de ilişkisi olmuştu, akrabaları vardı. Onun için Peygamber Efendimiz'in akrabası olan bir kimseydi Ebû

Eyyûb el-Ensârî Hazretleri. Onun evinin önünde durdu. Tabii çok hikmetleri vardı.

Ebû Eyyûb el-Ensârî hazretleriyle hanımı çok sevindiler, çok hizmet ettiler, Peygamber Efendimiz'i misafir ettiler. Resûlallah dedi ki: "Ben alt katta oturayım." "Olmaz yâ Resûlallah sen alt katta dururken biz yapamayız edemeyiz." Yok ben alt katta durayım, diye ısrar etti Peygamberimiz. Alt katta durdu, onlar üst katta durdular. Sonra bir ara üst katta tepsi devirmişler. Sular aşağıya damlayınca "Yâ Resûlallah olmuyor böyle. Sen üst tarafa geç, biz aşağı inelim." dediler.

Peygamber Efendimiz'i evinde altı ay kadar misafir etti. O arada Peygamber Efendimiz ne yaptı? Devenin ilk oturduğu sonra kalktığı yerde mescidini yaptı, o mescidin yeri idi ilk oturduğu yer. Orası iki yetim çocuğundu. Mescid yaptı orasını, mescidin yanına da odalarını yaptı oradan odalarına geçti. Peygamber Efendimiz'in oturduğu odaların kapısı vardı direk mescide. Odaya geçti Peygamber Efendimiz.

Ebû Eyyûb el-Ensârî Peygamber Efendimiz'i misafir eden bir kimsedir ama deve bunun evinin önüne çöktü, yani önemli bir kişi.

Dayı tarafı oluyor Peygamber Efendimiz'in. Kurra hafız, kuvvetli hafız Ebû Eyyûb el-Ensârî Kur'ân-ı Kerîm'i çok iyi bilirdi. Sonra Peygamber Efendimiz'in mübarek Mescid-i Nebevi'sinin imamlığını da yaptı bir ara.

Oranın imamı olmak önemli bir görevdi o zaman çok önemliydi. Peygamber Efendimiz'in mescidinin imamlık görevini de yaptı. Çok titiz bir müslümandı. Tam sünnete göre yaşayan sünnet-i seniyye-i nebeviyyeye göre, Efendimiz'in tavsiyelerine uygun yaşayan bir kimseydi.

Sonra bir ara Medine valiliği yaptı. Peygamber Efendimiz'in sağlığında vahiy katipliği de yaptı. Okuma yazması da vardı, bilgin bir kimse. Sonra cihad etti, gezdi. Çok meziyetleri olan bir kimseydi. Doğru sözlü, doğru özlü, mübarek insan, Allah şefaatine erdirsin onu. O ziyaret etmiş.

a. Peygamber Efendimiz (sav) Nasıl Dua Ederdi?

Peygamber Efendimiz dua ettiği zaman dua sıralamasında önce kendisine dua edermiş.

Bu neye benziyor, neyi hatırlatıyor bana? Cuma günü hatip mimbere çıktığı zaman, hutbe okuyacağı zaman arz eder, şehadeteyni söyler ondan sonra der ki:

2 أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ

Orda ne diyorlar? Kendi nefsim ve size takvayı tavsiye ederim, diyor.

Peygamber Efendimiz de dua edeceği zaman önce kendisinden başlardı. Misal bir dua. Misali Kur'an'dan bir misal veriyorum.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ³

² Ebû Dâvud, "Sünnet", 6, r. 4607; Tirmizî, "İlim", 16, r. 2676; İbn Mâce, "Mukaddime", 6, r. 42; Dârimî, "Mukaddime", 16, r. 96; Ahmed b. Hanbel, IV, 126, r. 17144; İbn Hibbân, *Sahîh*, I, 180, r. 5; Hâkim, *el-Müstedrek*, I, 174, r. 329; Beyhakî, *es-Sünenü'l-kübrâ*, X, 195, r. 20338; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, X, 21, r. 7110; Beyhakî, *Ma'rifetü's-sünen ve'l-âsâr*, I, 183, r. 317; Tahâvî, *Şerhu müşkili'l-âsâr*, III, 223, r. 1187; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebir*, XVIII, 245, r. 617; Begavî, *Şerhu's-sünne*, I, 205, r. 102; İbn Asâkir, *Târîhu Dimeşk*, XL, 178, r. 8091; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, I, 173, r. 874; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-evliyâ*, V, 220.

³ 14/İbrahim, 41.

Bu kimin duası? İbrahim *aleyhisselamın* duası. İbrahim *leyhisselama* da demek ki öyle öğretilmiş Peygamber Efendimiz'e de öyle. Ne demek ?

Rabbenağfirlığı. Ey Rabbimiz, beni mağfiredet eyle.

Veli valideyye. Ana, babamı da mağfiredet eyle.

Velil müminine. Mü^minleri de mağfiredet eyle.

Yevme yekumül hesab. Biz bunu tahiyattan sonra okuyoruz.

Önce kendine dua edermiş Peygamber Efendimiz bunu Kur'ân-ı Kerîm'de de görüyorsunuz. Zaten Peygamber Efendimiz Allah'tan öğreniyor *celle celalühu*, Kur'an dan öğreniyor, Kur'ân-ı Kerîm'de öyle denildiği için öyle yapıyor. Başka dualar da var gene.

Allahümme ecirni ve ecirna minennar. Beni ve cümlemizi cehennemden kurtar, diyoruz. Duayla ilgili başka rivayetler de var.

كَانَ إِذَا دَعَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ مَسَحَ وَجْهَهُ بِيَدَيْهِ. دَعْنُ

4يَزِيدَ.

Dua ettiği zaman Peygamber Efendimiz elini kaldırır, sonra da yüzlerine sürerdi. Bizler de öyle yapıyoruz. Neden öyle yapıyoruz. Peygamber Efendimiz'in öyle yaptığını dedelerimiz bilmişler, öğrenmişler, uygulamışlar biz de dinleyerek öyle yapıyoruz. Ama kaynağı Peygamber Efendimiz.

Elini kaldırırdı, iki eliyle yüzüne sürerdi. *Amin vel hamdülillahi Rabbil alemin*. Elleri kaldırdıktan sonra yüze sürmek nereden geliyor? Peygamber Efendimiz'den. Yoksa biz Peygamber Efendimiz böyle yapmasaydı biz nasıl dua edecektik. Dururduk böyle hazır ol vaziyetinde Allah'a belki öyle dua ederdik. Belki başka türlü dua ederdik. Ama el kaldırıp ondan sonra da iki elimizi yüzümüze sürmek

⁴ Ebû Dâvud, "Salât", 358, r. 1492; Ahmed b. Hanbel, IV, 221, r. 17943; Beyhakî, *De'avât*, I, 421, r. 310; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XXII, 241, r. 631; Münâvî, *Feyzu'l-Kadîr*, V, 133, r. 6685; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 72, r. 18014; Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-sahâbe*, V, 2787, r. 6614; İbn Hacer, *İthâfü'l-mehera*, XIII, 711, r. 17335.

Efendimiz'in yaptığı bir şey olduğundan biz de yapıyoruz.

كَانَ إِذَا دَعَا جَعَلَ بَاطِنَ كَفَّيْهِ إِلَى وَجْهِهِ. طَبَّ عَنْ
ابْنِ عَبَّاسٍ.⁵

Dua ettiğin zaman avuçlarının içini yüzüne karşı tutardı. Nasıl yapıyormuş? Yüzüne karşı tutuyor.

كَانَ إِذَا دَنَا مِنْ مِنْبَرِهِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ سَلَّمَ عَلَى مَنْ
عِنْدَهُ مِنَ الْجُلُوسِ، فَإِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ اسْتَقْبَلَ
النَّاسَ بِوَجْهِهِ، ثُمَّ سَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ. ق عَنْ ابْنِ
عُمَرَ.⁶

⁵ İbn Mâce, "ikâmetü's-salât", 119, r. 1181; İbn Mâce, "Duâ", 13, r. 3866; Ahmed b. Hanbel, IV, 56, r. 16563; Ahmed b. Hanbel, IV, 56, r. 16564; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XI, 435, r. 12234; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, V, 250, r. 5226; Münâvî, *Feyzu'l-Kadîr*, V, 133, r. 6686; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 72, r. 18015; İbn Hacer, *İthâfü'l-mehere*, V, 48, r. 4931.

⁶ Beyhakî, *es-Sünenü'l-kübrâ*, III, 290, r. 5742; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-evsat*, VI, 381, r. 6677; İbn Asâkir, *Târîhu Dimeşk*, XXXXVII, 323, r. -1; Münâvî, *Feyzu'l-Kadîr*, V, 133, r. 6687; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 64, r. 17978; İbn Adî, *el-Kâmil*, VI, 445.

İbni Ömer *radıyallâhu anhumâdan. İzâ tena mim mimberihî.* Peygamber Efendimiz, cuma günü cuma namazı kıldıracağı, hutbe okuyacağı zaman mimbere yürür, mimbere yaklaştığı zaman,

Kelleme alâ men indehü cülüs. Oturanlardan yanında olanlara dönerdi. *Cülüs* burda ne demek? *Minel cülüs* oturanlardan, *Cülüs* kelimesi burada *câlis* kelimesinin çoğulu, ism-i fâil sîgasının cem-i mükesserlerinden bir çeşidi fu'ul şeklindedir. *Cülüs* hem fu'ul nezlinde masdar olur. Oturmak manasına gelir. *Celese yecusu culusen* uyurken oturmak demek. Ama burda *cülüs calih* kelimesinin çoğuludur. *Câlisler* demek.

Kelleme ala men indehü minel calisin. Oturanlardan yanında olanlara selam eder. Mescid-i Nebi'ye yaklaştığı zaman yanında oturanlara selam verirdi, sonra mimbere çıktığı zaman,

Fe iza saidel mimber, saide sad ile saide diye harakelemiş ben *saade* diye biliyorum. *Saade yesadü, suuden* de olabilir.

Fe iza saadel mimber. Mimbere çıktığı zaman,

İstekberennas fi vechihi. İnsanlara dönerdi yönünü, tabii arkası dönükken çıkıyor. Sonra insanlara doğru dönerdi.

Sümme kelleme kable en yeclise. Daha yukarı çıktı çıktı çıktı sonra yönünü insanlara döndürdü, oturmadan insanlara *esselamu aleykum ve rahmetullah* derdi öyle otururdu.

Amerika'da Tibfurg şehrine gittim, büyük camiisi var. Pakistanlılar, Araplar, Amerikalılar herkes geliyor. Çok büyük bir camii. Tibsfurg'da cuma hutbesini sen oku dediler, tembihlediler beni. "Aman burada çok önem veriyorlar bu işe, mimbere çıktığın zaman *esselâmü aleyküm ve rahmetullâh* de." dediler.

Ben zaten başka yerlerde de selam veririm yani bu hadisi bildiğim için. Çıktım daha hızlı şekilde hutbeye başlamadan selam verdim. Yani demek ki yapmayanlara karşı bir tepki varmış orada. Mimbere çıktığın zaman yüzünü insanlara döndürünce selam vermek de oturmak da önemli. Suud'da yapılıyor, imam "*esselâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtuh*" dedi mi hemen müezzin çıkıyor ezan okumaya başlıyor. Sünnet. Efendimiz öyle yapmış.

كَانَ إِذَا ذَكَرَ أَحَدًا فَدَعَا لَهُ بَدَأَ بِنَفْسِهِ. ن ت د ح ب
ك عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ.

Birisini andığı zaman, sözünde. Ve ona dua ettiği zaman, 'Ya filanca da var ya Allah selamet versin filan.' diyorum ya, birisini anarken ve dua ettiği zaman önce kendisinden başlarmış. Yani Allah selamet versin, Allah uzun ömür versin iyi biriymiş falan, ben diyorum ya kendi kendisine de edermiş. Allah bana da ona da selamet versin, Allah bana da ona da uzun ömür versin. Kendisinden başlarmış Peygamber Efendimiz, biz de böyle yapalım.

كَانَ إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ يَقُولُ: أَرْسَلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَائِ
م عَنْ عَائِشَةَ.

⁷ Tirmizî, "Daavât", 10, r. 3385; İbn Hibbân, *Sahîh*, III, 267, r. 988; Hâkim, *el-Müstedrek*, II, 627, r. 4096; İbn Ebî Şeybe, *Musannef*, VI, 28, r. 29226; Nesâî, *es-Sünenü'l-Kübrâ*, X, 165, r. 11248; Tahâvî, *Şerhu müşkili'l-âsâr*, XII, 401, r. 4895; Begavî, *Şerhu's-sünne*, V, 199, r. -1; Münâvî, *Feyzu'l-Kadîr*, II, 334, r. 6689; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, II, 618, r. 4900; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 72, r. 18016; Hatîb, *el-Müttefik ve'l-müfterik*, II, 319, r. -1; İbn Kânî, *Mu'cemü's-sahâbe*, I, 3.

⁸ Müslim, "Fedâilü's-sahâbe", r. 75; İbn Hibbân, *Sahîh*, XV, 467, r. 7006; Münâvî, *Feyzu'l-Kadîr*, V, 133, r. 6688; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 130, r. 18339.

b. Peygamber Efendimizin (sav) Hz Hatice'ye Vefası

Ayşe anamız rivayet etmiştir hadîs-i şerîfi. Peygamber Efendimiz bir koyun kesti mi derdi ki: “Bunların bir kısmını Hatice'nin ahbablarına götürün.” Hatice validemizin kendisini de unutmuyor, ahbablarını bile unutmuyor. Hz. Hatice'nin ahbablarına bundan biraz götürün, hediye verin diye koyuyor. Kim söylüyor? Aişe anamız. Dikkatini çekmiş onun öyle yapışı.

Çok vefalıydı Peygamber Efendimiz, çok vefalıydı. Birisiyle beşerî bir beraberliği olmuşsa o kimseyi unutmazdı, ziyaret ederdi, hediye verirdi, hediye gönderirdi, halini hatırını sorardı, selam gönderirdi. Birisiyle şöyle bir merhabası oldu. Çok vefalıydı.

Medine-i Münevvere'ye gelmeden önce Kuba köyünde kendisini ağırladıkları için her cumartesi Kuba'ya giderdi. Âdetiydi, her cumartesi giderdi. Hz. Hatice anamız ahirete irtihal etti. Allah şefaatine erdirdin. Her zaman hayırla anardı Hz. Hatice anamızı ve bak onun dostlarına götürürdü. Şu koyundan götürün diye. Vefa.

Bir kahvenin kırk yıl hatırı olur da bir sofranın kaç yıl hatırı olacak? 400 yıl olur. Kahveyle sofraya ölçülür mü? 4000 yıl olur. Bir kahvenin 40 yıl hatırı olursa. Biz sizleri soframıza çağırmadık mı? Çağırдық. O zaman bizim nasıl olmamız lazım? Kale gibi muhabbetli olmamız lazım. Hepimizin birbirimize karşı. Neden? Ben onun misafiri oldum, onun sofrasında yemek yedim, içli köftesini yedim, mantısını yedim, böreğini çöreğini, sarmasını yedim, tatlısını yedim. O arkadaşım, dostum, kardeşim unutmuyum, dememiz lazım.

Hadîs-i şerîflerden ibret almak gerekirse Peygamber Efendimiz'in hâlinden, ahlâkından esinlenmemiz gerekirse ne yapacağız? Biz de vefalı olacağız. Biz de unutmayacağız. Ahbaplıkları, dostlukları unutmayacağız.

Ben üniversite hocasıyım. 27 sene hocalık yaptım fakültede. Bir çok talebem geldi geçti evime. Hocalık önemli bir şey. Çok mutluyum *Elhamdulillah*. Birisi çıkıyor karşıma, "Hocam ben sizin falanca yerden talebenizim." Yüksek Mimarlık Mühendislik'te görev yaptım. Her sınıf 180 kişilik. 7 şubeye ders veriyordum ben. Gürül gürül talebem var bir sürü. Adapazarı

Mühendislik Mimarlık'ta da hocalık yaptım kaç sene, orada da çok talebem vardı.

Allah benim talebelerimi vefalı etsin, onlar da vefa eylesin muhabbetimiz ziyade olursa iyi olur.

كَانَ إِذَا رَأَى الْهِلَالَ قَالَ: هِلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، آمَنْتُ
بِالَّذِي خَلَقَكَ. ثَلَاثًا، ثُمَّ يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ
بِشَهْرِ كَذَا، وَجَاءَ بِشَهْرِ كَذَا. دَعْنُ قَتَادَةَ بَلَاغًا، وَابْنُ
السُّنِّيِّ عَنِ أَبِي سَعِيدٍ.

Güneş battığı yerde yeni hilal göründü mü incecik böyle incecik olur. Çok küçük olur. Ertesi gün ayın 1'i demektir o zaman. Güneşin battığı yerde yeni hilali gördü mü Efendimiz ne derdi 'İzâ ra'e hilalün' hilali gördüğü zaman

⁹ Ebû Dâvud, "Edeb", 112, r. 5092; Ma'mer, *el-Câmi'*, XI, 207, r. 20338; Abdürrezzak, *Musannef*, IV, 169, r. 5092; İbn Ebî Şeybe, *Musannef*, II, 343, r. 9737; İbn Ebî Şeybe, *Musannef*, VI, 94, r. 29749; Beyhakî, *De'avât*, II, 120, r. 517; Taberânî, *ed-Duâ*, I, 283, r. 906; Taberânî, *ed-Duâ*, I, 282, r. 905; Deylemî, *el-Firdevs*, IV, 328, r. 6953; Begavî, *Şerhu's-sünne*, V, 129, r. -1; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, VII, 77, r. 18040; Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-sahâbe*, II, 1073, r. 2716; İbnü's-Sünnî, *Amelü'l-yevm ve'l-leyle*, I, 596, r. 642; Ebû Dâvud, *Merâsil*, I, 355, r. 527.

hilali hayrin ve rüşdin. Hayır ayı olsun bu, cevdet ayı olsun, derdi. Dürüst, doğruluk, mutluluk demek. Hayır ve olgunluk hilali olsun bu. Bu başlayan yeni ay hayırlı olsun demek istiyor olmalı.

Amentü billezî halegake. Seni yaratan Allah'a inanmışım derdi, üç defa söylerdi onu. Hitap ederdi hilale, seni yaratan Allah'a ben inanmışım, derdi.

Peygamber Efendimiz ağaçlarla, taşlarla, hayvanlarla, böyle şeylerle ilgili davranışları çok ilginçti. Hepsine isim koyardı. Kılıcının ismi vardı, tabağının ismi vardı, kaşığının ismi vardı. Özel isim koyardı. İneğinin adı vardı, devesinin, merkebinin adı vardı kılıcının ismi vardı. Alet, edevat, zırh vesaire hepsinin özel ismi vardı. Özel isimle hitap ederdi. Şahsiyet verirdi, değer verirdi.

Sümme yekul elhamdulillahillezi zehebe bi şehri keza ve cea bi şehri keza. Sonra da bunu da üç defa dedikten sonra derdi ki, filanca ayı geçiren yeni falanca ayı başlatan Allah'a hamdolsun.

1419 yılına girdik 19 gün önce. Ne kadar denk geldi. Bugün hangi aya girdik? Kamer ayı

geçti. Biz ufka bakarken eğer bulut da olmazsa böyle yağmurlu olmazsa ufukta yeni hilali gördüğümüzde ne diyeceğiz?

Hilalü hayrün ve müslüm amentü billesi halagake diyeceğiz. Seni yaratan Allah'a ben inanmışım diyeceğiz. Ondan sonra Muharrem ayını geçiren Safer ayını getiren Allah'a hamdolsun diyeceğiz. Böyle dua ederdi.

c. Dua Hem İbadettir Hem Sevaptır

Peygamber Efendimiz'in her işi dua ile. Yataktan kalkarken dua, yatarken dua, elbisesini çıkarırken dua, giyerken dua, yemek yerken dua, yemek bitince dua, abdest alırken dua, sokağa çıkarken dua, pabucunu giyerken dua, sabahleyin dua, namazdan önce dua, camiye girerken dua, camiden çıkarken dua. Dua dua dua. Neden?

الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ. قَالَ اللَّهُ: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾. حم خ في "الأدب" ش د ت ح س ن ص ح ي ح ن

هـ ح ب ك هـ ب ع ن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، ع ض ع ن 10 البراء.

İbadetin ta kendisidir dua. İnanan insan dua eder. İnancı kuvvetli olan insan inancından dua eder. “Yâ Rabbi beni şu zalimlerden kurtar.” “Yâ Rabbi sen bana yardım eyle, aman yâ Rabbi.” Bak inanıyor Allah’tan istiyor. İnaniyor da ondan.

Dua ibadettir ve sevaptır. Millet duanın ibadet olduğunu bilmiyor onun için yapmıyor. Namazı kıldı mı *esselamu aleyküm ve rahmetullah esselamu aleyküm ve rahmetullah* arkamı dönüp bir bakıyorum, namaza 27 kişi başladık 17 kişi kalmışız 10 kişi kayıp. Hemen gidiyor. Ya tesbihini çek duanı et. İşi varsa tabii bir şey değil de. Mazereti olana bir şey dediğimiz yok. Ama millet duanın kıymetini bilmiyor.

Dua kıymetli bir şey. Neden kıymetli?

¹⁰ Ebû Dâvud, "Salât", 23, r. 1479; Tirmizî, "Tefsîrül'l-kur'ân", 3, r. 2969; Tirmizî, "Tefsîrül'l-kur'ân", 42, r. 3247; Tirmizî, "Daavât", 1, r. 3372; İbn Mâce, "Duâ", 1, r. 3828; Ahmed b. Hanbel, IV, 271, r. 18386.

Hem ibadet, yani hiç bir şey geçmeyecek olsa eline insan dua etti mi ibadet, sevap kazanmış oluyor. Zikir, *Allah Allah* deyince sevap kazanıyoruz ya; dua edince sevap kazanıyor bir. Hem ibadet olduğundan sevap kazanıyor yani bir ustayı çağırdığın zaman şu musluğu tamir et diye kronometreye basıyor mu basıyor her dakikası yazılıyor mu orada çalıştığı için evet yazılıyor onun gibi. Duaya başladın mı zaten sevap yazılmaya başlıyor. Bir de duada istediği şeyleri veriyor Allah.

Peygamber Efendimiz birisine dua etti mi ne olurdu? Hatırlayın bakalım. Dua etti mi Peygamber Efendimiz bir adama onun duası adamda görünürdü. Adamın çocuğunda görünürdü, çocuğunun çocuğunda bile görünürdü, öyle bir duası vardı Peygamber Efendimiz'in. Bir dua etti mi adam iflah olurdu. Nimete gark olurdu, çocuğu nimete gark olurdu, çocuğunun çocuğu nimete gark olurdu. Resûlullah dua etti mi öyle.

Allah'ın sevgili kulları da öyledir. Hatta âsî, mücrim kulları bile. Şimdi ben okudum sahih hadîs-i şerîfte diyor ki:

Bir kul günah işledi, ondan sonra pişman oldu, utandı “Yâ Rabbi beni affet.” dedi mi Allah *celle celalühü* ona derdi ki: “Kulum günahı işledi ama benim varlığımı bildi, günahını affedecek olduğumu bildi. Onu affettim.” Biliyor ki Allah’ın gaffârü’z-zünûb olduğunu, affedici olduğunu biliyor, dua ediyor ki affediyor.

“Dua edin, duanızı kabul edeyim.” diye vaat etmiş Kur’ân-ı Kerîm’de.

Ve kâle rabbüküm üduni festestecip leküm. Bana dua edin, ben sizin duanıza icabet ederim.

İcabet ederiz vaadi de var. Vaadi haktır, vaadinden hulfü yoktur. Vaadinden caymaz. Vaad etti mi yapar. 50 vakit namaz emretmiş Peygamber Efendimiz’e Miraç’ta. 50 vakit namaz kılacağız. Yolda Musa *aleyhisselam*la karşılaşınca Peygamber Efendimiz, Musa *aleyhisselam* soruyor “Yâ Muhammed Rabbinle konuştun, görüştün mü, ne dedi?”

“50 vakit namaz emredildi.” “Ben bu insanları senden önce tanıdım yâ Muhammed. Bu insanlar kılamaz bu 50 vakit namazı. Git Rabbinden biraz azaltmasını iste, kılamazlar günahkâr olurlar.” Peygamber Efendimiz gitti,

geldi beş indirdi. Gene kılamazlar dedi geldi, gitti gene geldi beş indirdi beş indirdi, beş indirdi, beş indirdi, beş indirdi, beş vakit kaldı.

Döndüğü sırada en son dönüşünde dedi ki: “Beş vakit emretti.” “Onu da yapamazlar, dua et, indir.” dedi. “Artık indir yâ Rabbi demeye utanıyorum.” dedi Peygamber Efendimiz dönmedi bir daha. O sırada bir ses duyuldu, 5 vakit kılana 50 vakit sevabı vereceğini Allahu Teâlâ hazretleri vaad eyledi.

“50 vakti 5 vakte indirdim ama benim sözüm değişmez, 50 vakit sevabı vereceğim. 5 vakit namaz kılana.” 50 vakit emrolunsaydı günde 50 vakit namazı kılacak adam göremiyorum. 5 vakit kılana 50 vaktin sevabını Allah verir. Çok değil ya, bir sabah kılacaksınız, bir öğlen kılacaksınız. Ne kadar aralıklı, bir ikindi kılacaksınız, bir akşam kılacaksınız, bir yatsı kılacaksınız. Ne güzel bir şey *elhamdülillah*.

Allah sizi namazdan, niyazdan, yolundan, dininden, imanından, irfanından, rızasından hiç ayırmasın. Her şey güzel, Ramazan ne güzeldi ya ne güzel oruç tutuyorduk, teravihimizi kılıyorduk. Zekât güzel, hac ne kadar güzel *Elhamdülillah*. Her şey güzel. Allah cümlemizi

Peygamber Efendimiz'in şefaatine erdirsin.
Her birimizden razı olsun.

*Subhaneke Allahümme ve bi hamdik eş-
hedüella ilahe illallah ente vahdeke la şerike
le estağfiruke ve etübü ileyk subhaneke la
ilme lenâ illa mâ allamtenâ inneke entel ali-
mul hakim. Subhane rabbina rabbil izzeti
amme yesefün veselemün ale cemi-i enbiya-i
vel mürselin ve ala küllin ecmain velhamdü
lillahi rabbil alemin.*

El-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

20 Muharrem 1419 / 16.05.1998

Almanya

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak
için tıklayınız.](#)



**SERVER
Kürsü**